

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS DOM

Mål nr
3873-18

meddelad i Stockholm den 16 april 2019

KLAGANDE

Skatteverket
171 94 Solna

MOTPART

VindIn AB, 556713-5172

Ombud: Henrik Andersson
Holmen AB
Box 5407
114 84 Stockholm

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Kammarrätten i Stockholms dom den 18 maj 2018 i mål nr 1856-17

SAKEN

Fastighetsskatt

HÖGSTA FÖRVALTNINGSDOMSTOLENS AVGÖRANDE

Högsta förvaltningsdomstolen upphäver kammarrättens avgörande i den del det avser fastighetsskatt och fastställer förvaltningsrättens domslut i den delen.

Högsta förvaltningsdomstolen beviljar VindIn AB ersättning för ombudskostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 25 000 kr.

Dok.Id 203031

Postadress
Box 2293
103 17 Stockholm

Besöksadress
Birger Jarls torg 13

Telefon
08-561 676 00

E-post:
hogstaforvaltningsdomstolen@dom.se

Telefax
08-561 678 20

Expeditionstid
måndag – fredag
08:00–16:30

BAKGRUND

1. Enligt unionsrätten gäller som huvudregel att allt statligt stöd som snedvrider eller hotar att snedvrída konkurrensen är förbjudet. En nedsättning av en skatt kan vara ett sådant statligt stöd. En åtgärd som innebär att det lämnas stöd kan dock i vissa fall vara tillåten men åtgärden måste då anmälas till och godkännas av Europeiska kommissionen innan den får genomföras. Stöd som inte överstiger ett visst av kommissionen bestämt belopp anses vara av mindre betydelse och är tillåtet att lämna. Stöd av mindre betydelse är undantaget från kravet på anmälan.
2. Fastighetsskatten för elproduktionsenheter med undantag för bl.a. taxeringsenheter med vindkraftverk är 0,5 procent av taxeringsvärdet. För vindkraftverk är skattesatsen i stället 0,2 procent av taxeringsvärdet. Av en särskild bestämmelse framgår att skillnaden i fastighetsskatt kan utgöra stöd av mindre betydelse.
3. VindIn AB äger fem taxeringsenheter med vindkraftverk. Skatteverket beslutade för beskattningsåret 2014 att ta ut fastighetsskatt för två av enheterna med 0,2 procent och för övriga enheter med 0,5 procent eftersom en tillämpning av den lägre skattesatsen för samtliga enheter skulle innebära att det belopp som är tillåtet att lämna som stöd av mindre betydelse skulle överskridas.
4. Bolaget överklagade till Förvaltningsrätten i Stockholm och yrkade att skatten skulle tas ut med 0,2 procent för bolagets samtliga vindkraftverk. Förvaltningsrätten ansåg att bestämmelsen om att skillnaden i fastighetsskatt kan utgöra stöd av mindre betydelse inte var helt klar men att den mot bakgrund av syftet och det rättsliga sammanhanget skulle tillämpas på det sätt som Skatteverket hade gjort. Överklagandet avslogs därför.
5. Kammarrätten i Stockholm biföll bolagets överklagande. Kammarrätten ansåg att bestämmelserna inte ger stöd för att fastighetsskatt för elproduktionsenheter med vindkraftverk i vissa fall ska tas ut med annan skattesats än 0,2 procent. Den lägre skattesatsen utgjorde enligt kammarrätten inte heller ett statligt stöd. Det saknades

DOM

Mål nr
3873-18

därmed skäl att ta ut fastighetsskatt med 0,5 procent på grund av de unionsrättsliga statsstödsreglerna.

YRKANDEN M.M.

6. *Skatteverket* yrkar att kammarrättens dom ska upphävas vad gäller beräkningen av statlig fastighetsskatt och att förvaltningsrättens dom ska fastställas. Verket anför bl.a. att även om det av lagtexten inte framgår uttryckligen att skatt ska tas ut med 0,5 procent av taxeringsvärdet om ytterligare stöd skulle medföra att det tillåtna beloppet skulle överskridas får detta dock anses följa av den unionsrättsliga regleringen.
7. *VindIn AB* bestrider bifall till överklagandet och yrkar ersättning för ombudskostnader i Högsta förvaltningsdomstolen med 25 000 kr. Bolaget anför bl.a. att bestämmelsen om att skillnaden i fastighetsskatt kan utgöra stöd av mindre betydelse inte kan tolkas på det sätt som Skatteverket gör gällande.

SKÄLEN FÖR AVGÖRANDET

Frågan i målet

8. Frågan i målet är om fastighetsskatt ska tas ut med 0,5 procent av taxeringsvärdet för taxeringsenheter med vindkraftverk om en tillämpning av den för vindkraftverk särskilda skattesatsen om 0,2 procent leder till att takbeloppet för stöd av mindre betydelse överskrids.

Rättslig reglering

Fastighetsskatt

9. Enligt 3 § första stycket d lagen (1984:1052) om statlig fastighetsskatt tas fastighetsskatt ut med 0,5 procent av taxeringsvärdet för elproduktionsenhet med

undantag för bl.a. elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk. För sådan elproduktionsenhet tas fastighetsskatt enligt första stycket f i stället ut med 0,2 procent av taxeringsvärdet.

10. I 3 § femte stycket i tillämplig lydelse anges följande. Att skillnaden mellan den fastighetsskatt som i första stycket d föreskrivs för elproduktionsenhet och den fastighetsskatt som enligt första stycket f föreskrivs för sådan elproduktionsenhet som utgörs av taxeringsenhet med vindkraftverk kan utgöra stöd av mindre betydelse framgår av kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006.
11. Hänvisningen i femte stycket avser numera kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013.

Statligt stöd

12. Av artikel 107.1 i EUF-fördraget framgår att stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvrider eller hotar att snedvrیدا konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, är oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
13. Enligt artikel 108.3 i fördraget ska kommissionen underrättas i så god tid att den kan yttra sig om alla planer på att vidta eller ändra stödåtgärder. Medlemsstaten i fråga får inte genomföra åtgärden förrän detta förfarande lett till ett slutgiltigt beslut.
14. Av artikel 3 i kommissionens förordning (EU) nr 1407/2013 om stöd av mindre betydelse framgår att en stödåtgärd inte ska anses uppfylla kriterierna i artikel 107.1 i fördraget och därför inte ska omfattas av anmälningsskyldigheten enligt artikel 108.3 i fördraget, om det totala stödet till ett företag inte överstiger 200 000 euro under en period av tre beskattningsår. Motsvarande bestämmelser

fanns tidigare i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 1998/2006 och dessförinnan i artikel 2 i kommissionens förordning (EG) nr 69/2001.

Högsta förvaltningsdomstolens bedömning

15. Den lägre skattesatsen för vindkraftverk infördes genom lagstiftning 2006. Tidigare samma år hade en skattelättnad i form av ett förhöjt grundavdrag införts för fysiska personer bosatta inom vissa delar av Norrland och Svealand (stödområde A).
16. I lagstiftningsärendet om förhöjt grundavdrag aktualiserades fördragets regler om statligt stöd. Stödordningen bedömdes dock falla under kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse. Av det regelverket följde att förhöjt grundavdrag inte skulle ges med större belopp än som rymdes inom taket (se prop. 2005/06:163 s. 14 ff.).
17. Den nu aktuella bestämmelsen i 3 § femte stycket lagen om statlig fastighetsskatt utformades på samma sätt som begränsningen avseende det förhöjda grundavdraget, se 63 kap. 4 a § inkomstskattelagen i dess lydelse enligt SFS 2006:424.
18. Sänkningen av skattesatsen för vindkraftverk genomfördes mot bakgrund av att vindkraftsanläggningar bedömdes vara missgynnade i förhållande till andra energianläggningar eftersom de inte kan producera energi kontinuerligt. I förhållande till de unionsrättsliga reglerna om statligt stöd gjordes i förarbetena bedömningen att åtgärden rymdes inom regleringen om stöd av mindre betydelse (se prop. 2005/06:143 s. 32 f. och 44).
19. I förarbetena uttalades vidare att Skatteverket enligt unionsrätten har en skyldighet att i samband med deklarationstillfällena upplysa näringsidkarna om innebörden

av att den sänkta fastighetsskatten har karaktären av stöd av mindre betydelse. Vidare uttalades att för näringsidkarna föreligger en skyldighet att lämna de uppgifter som Skatteverket behöver för att kunna fatta korrekta beskattningsbeslut. Näringsidkare kommer inom ramen för denna skyldighet att, i vart fall när taket för stöd av mindre betydelse nåtts, behöva lämna uppgifter om övriga stöd (se a. prop. s. 33).

20. Av förarbetena framgår alltså att sänkningen av fastighetsskatten för vindkraftverk bedömdes vara ett stöd av mindre betydelse enligt kommissionens förordning och att detta medförde att stödets storlek därmed kommer att begränsas i enlighet med reglerna i förordningen. Eftersom ett stöd av mindre betydelse inte anses uppfylla kriterierna i artikel 107.1 i EUF-fördraget behövde det inte anmälas till och godkännas av kommissionen innan det infördes.
21. Enligt Högsta förvaltningsdomstolens mening måste mot denna bakgrund bestämmelsen i 3 § femte stycket lagen om statlig fastighetsskatt med dess hänvisning till kommissionens regelverk om stöd av mindre betydelse, förstås på så sätt att skatt ska tas ut med den högre skattesatsen om 0,5 procent om en tillämpning av den lägre skattesatsen om 0,2 procent skulle leda till att takbeloppet för stöd av mindre betydelse överskrids. Den lägre skattesatsen kan således tillämpas bara så länge takbeloppet enligt kommissionens förordning inte överskrids.
22. Högsta förvaltningsdomstolen konstaterar att fastighetsskatt därför ska tas ut med 0,5 procent av taxeringsvärdet avseende de nu aktuella taxeringsenheterna. Skatteverkets överklagande ska således bifallas.

DOM

Mål nr
3873-18

23. Målet avser en fråga som är av betydelse för rättstillämpningen. Bolaget ska därför beviljas skälig ersättning för sina ombudskostnader. Högsta förvaltningsdomstolen finner att det yrkade beloppet får anses vara skäligt.

I avgörandet har deltagit justitieråden Henrik Jermsten, Anita Saldén Enéus, Per Classon, Kristina Svahn Starrsjö och Mats Anderson.

Föredragande har varit justitiesekreteraren Ann Linders.